

482

Μαρτυρία

φ. 262^v

/ Φ 269

Ἐβγαλμένη

/ + 1684/ Φεβρουαρίου 16/ τὴν σήμερον ἐνεφανίστησαν εἰς τὴν μπαρρησία
 κάμοῦ τοῦ [ὑπο] / γράφοντος νοτάριου ὁ μισέρ Κωνσταντῆς Τζαμενοῦκος καὶ μα-
 στρὸ Νικόλας Σπαθάρος καὶ [μα] / στρὸ Μαθαῖος Ντονάδος καὶ μαρτυροῦν καὶ λέ-
 σιν ἀπάνω εἰς τὴν ψυχὴν τος καὶ εἰς [φόβον] / Θεοῦ πὼς εὐρισκόμενοι εἰς τὴν Σμύρνη
 ἐπῆγε ὁ μισέρ Φραντζεσκάκης Γρίσπος ε[...]/ καὶ ἐδανείστηκε ἀπὸ τὸν μαστρὸ
 Γιάννη λεγόμενον Κοντογιάννη τὸν Τηνιακὸν ρε[ά] / λια ὀγδοήντα τέσσερα[[ρεά-
 λια]] καὶ ἐπόμεινε πγέντζος ὁ κουνιάδος του ὁ Μπ[.] / τεστάκης Γιράρδης διὰ
 λόγουν του ἐγγυτῆς πληρωτῆς. Τοῦτον μαρτυροῦσιν ἐνώπιον Θε[οῦ ὅ] / θεν ἀπογρά-
 φοντας κάτωθεν εἰς βεβαιώσιν καὶ τὰ ἐξῆς. — —

/ — Κωνσταντῆς Τζαμενοῦκος βεβαιώνω ὡς ἄνωθεν — —

/ — Νικόλας Σπαθάρος βεβαιώνω ὡς ἄνωθεν.

/ — Μαθαῖος Ντονάδος βεβαιώνει ὡς ἄνωθε καὶ διὰ νὰ μὴν ἡξέρη νὰ γρά / ψη
 ἔγραψα ἐγὼ ὁ Κωνσταντῆς Τζαμενοῦκος διὰ τὰ λόουν του — — — —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

483

Συνυποσχετικό

φ. 262^v - 263^r

/ Ἐβγαλμένο

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Φεβρουαρίου 17/
 ἐπειδὴ καὶ νὰ εὕρισκε / ται κάποια διαφορὰ ἀνάμεσαν τὴν κερά Ἀντωνίνα τοῦ
 Λιβάρχην μὲ τὸν γαμπρόν της / τὸ μαστρὸ Μαθαῖο Ντονάδο ἀπάνω εἰς τὰ τριάντα
 ρεάλια ὅπου ἔδωσεν ὁ αὐτὸς μαστρὸ / Μαθαῖος εἰς τὸ χρέος ὅπου εἶχεν ἡ ποτέ του
 γυναίκα ἡ θυγατέραν τῆς ἄνωθεν κερ' Ἀντω / νίνας / γυρεύοντας / καὶ τὸν ἄρρε-
 βώναν του καὶ τὸ κρεββατοστρώσιν του, ἡ δὲ κερά Ἀντωνίνα ἡ πεθε / ρὰ τοῦ αὐτοῦ
 μαστρὸ Μαθαίου ἡ ἄνωθεν ἐναντιᾶται καὶ λέγειν πὼς ὅσον διὰ / τὰ τριάντα ρεάλια
 ὅπου εἶδε καὶ τὸ χρέος ἔδωσέν του τὸ ἀσημομάλαμάν της τὸ ἴδιο / ὅπου ἐξεχρέωσεν
 διὰ εἴκοσιν τρία ρεάλια ἔδωσέν του λέγειν καὶ ἓνα ζευγάριν / μπουστονμπράτζολα

ταγιάδαν διὰ νὰ τὸν ἐριφάρην εἰς τὰ τρία ρεάλια στὸ χρέ / ος εἰ δὲ στὸ κρεββατο-
στρώσιν καὶ εἰς τὸν ἀρρεβώναν τοῦ ὁποῦ ζητᾷν ἂν τοῦ ἐγγίζουσιν θέλει τὸν ἔ / χεῖν.
"Οθεν ἐπειδὴν καὶ νὰ μὴν κονφάρουσιν ἀνάμεσόν τος διὰ νὰ λείψουσιν ἀπὸ σύν / χυσες
καὶ μάλιες ἐθελήσασιν καὶ τὰ δύο μέρην ἀγαπημένα μὲ δίχως πάθος καὶ ψηφοῦ
/ καὶ βάζουν διὰ αἵρεταιν κριταῖν τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως τοὺς εὐγενεῖς ἄρχοντες
ἀφέν / τὴν Χρουσῆν Φρανγγόπουλον βαλμένος ἀπὸ τὴν ἄνωθεν κερά 'Αντωνίνα καὶ
τὸν ἀφέντη / Γεωργάκην Τάγκρην βαλμένος ἀπὸ τὸν μαστρὸ Μαθαῖον τῶν ὁποῖω
ἀρχόντων τὸς ἐ / δίδουν παντοῖα καὶ γεμάτην ἐξουσία νὰ δοῦσιν καὶ νὰ ἐρευνήσουσιν
τὴν αὐτὴν ὑ / πόθεσιν καθὼς θέλου δικαιολογηθοῦν ἐνμπροσθέν τος ἀκροαζόμενοι
τῶν ἀφοτέρων τὰ δικαιολογήματα εἰσὲ ὅ,τιν ἤθελαν τὶς / [ἀπ]οφασίσουν ὑπό-
σχονται τὰ αὐτὰ μέρην νὰ τὸ κρατοῦ στερικτὸν βέβαιον καὶ ἀχάλαστον καὶ δίνον / τά
τος ἐξουσία τῶν αὐτῶν ἀρχόντων ἂν ἴσως καὶ δὲν ἐθέλασιν κονφάρειν νὰ παίρνου
καὶ τέρ / τζον. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόντος κοπρομέσουν βάζουν καὶ ἀλλη-
λογία τοῦ κατὰ καιροῦ ζα / πτιτζῆν ρεάλια εἴκοσιν ἦτοι 20 / ὁ ἀνηλογήσας καὶ
ἐβγειν ἀπὸ τὴν ἀπόφασίν τος νὰ / τὰ ζημιοῦται καὶ πάλι ἡ ἀπόφασίν τος νὰ εἶναι
στερεὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην καὶ τὰ ἐ / ξῆς βάζοντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους
οἱ ὁποῖοι γράφου ὑπὸ χειρός τος. —

/ — Μαθαῖος Τονάδος στέργει καὶ βεβαιώνει καὶ διὰ νὰ μὴ γράφη ἡγγραψα ἐγὼ /
παπᾶ 'Αντώνη Παξιμάδης καὶ μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε —

/ — 'Αντωνίνα Λιβάχαινα στρέγω τὰ ἄνωθε καὶ γιὰ νὰ μὴ γράψη ἡγγραψα ἐγὼ
Λευτέρης / Σουρόπουλος διὰ λόγου της καὶ μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν —

/ — 'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἡγγραψα.

484

Προικοσύμφωνο

φ. 263Γ-v

/ +

/ + Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος Πατὴρ Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνευμάτου
καὶ τῆς ὑπερευλο / γημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
ἀμήν. 1684/ Φε / βρουαρίου 20/ κατὰ τὸ παλαιὸ ἐπειδὴν καὶ νὰ ἐκαπιτάρησεν ἐδῶ
εἰς τὴ Ναξία / ὁ μουσοῦν Σπυρίδω Περάκο ὁ Φραντζένζης σμίγοντας μὲ τὸ σινιὸρ
Τζουάνε Πρό / σπιρον οἱ ὁποῖοι ἐπέσανσιν εἰς συμφωνία καὶ λόγον ὑπανδρείας ὅπως
σύν / Θεὸν ἅγιον νὰ πάρην ὁ αὐτὸς μουσοῦν Σπυρίδω τὴ νύμφην τοῦ ἄνωθεν σινιὸρ
Πρόσ / πιρου τὴν χήρα εἰς γυναῖκα τοῦ νόμιμον καὶ εὐλογητικὴν καθὼς ὀρίζειν ἡ